

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119013194
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2119013194.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a členov senátu JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci obžalovaného H. Y., pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 8. decembra 2021, č. k. 3T/48/2019-430, na verejnom zasadnutí konanom 24. marca 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona vo vzťahu k obžalovanému H. Y., nar. XX. S. XXXX, ruší skorší rozsudok Okresného súdu Bratislava III z 25. septembra 2019, sp. zn. 46T/65/2019, právoplatný 11. augusta 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava z 11. augusta 2020, sp. zn. 3To/37/2020, ako aj skorší rozsudok Okresného súdu Pezinok z 18. júna 2020, sp. zn. 39T/6/2019, právoplatný 19. júna 2020, vo výrokoch o vine, o treste a náhrade škody.

Pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 25. septembra 2019, sp. zn. 46T/65/2019, právoplatnom 11. augusta 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava z 11. augusta 2020, sp. zn. 3To/37/2020, a v zrušenom rozsudku Okresného súdu Pezinok z 18. júna 2020, sp. zn. 39T/6/2019, právoplatným 19. júna 2020, sa

obžalovaný H. Y., nar. XX. S. XXXX, trvalé bydlisko
výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov,

X. č. XX, okres Levice, t. č. vo

u z n á v a z a v i n n é h o, ž e

1/ v presne nezistenej dobe v čase od 18.00 hod. do 22.12 hod. dňa 02.09.2018 v obci B., na ulici J. F. vnikol na oplotený pozemok trvalo obývaného rodinného domu s popisným číslom X a to tak, že prekonal oplotenie pozemku o výške cca. 170 cm, presunul sa ku garáži, kde nezisteným predmetom a spôsobom vypáčil okno, cez ktoré vnikol do garáže, v ktorej sa následne spustil alarm, načo z miesta činu ušiel, čím tak poškodenému Ing. H. J. vznikla škoda poškodením vo výške 50,-€,

2/ v presne nezistenej dobe v čase od 23.00 hod. dňa 02.09.2018 do 11.00 hod. dňa 03.09.2018 v obci B. na ulici F. vnikol na oplotený pozemok trvalo obývaného rodinného domu s popisným číslom X a to tak, že nezisteným spôsobom prekonal oplotenie pozemku o výške 180 cm, vnikol na pozemok, prešiel k zadnej časti domu, kde vypáčil vetracie okno na garáži, čím poškodil vnútorné kovanie okna, vnikol do garáže, kde odcudzil 1 ks profesionálnu WAB zn. Kärcher sivožltej farby, 1 ks fľašu značkového alkoholu zn. Jack Daniels o objeme 1,0 litra, pri manipulácii s WAB poškodil zadný nárazník na vozidle zn. Mercedes GLF,4x4 EČ: BL-287RE, následne cez spojovaciu chodbu sa dostal do obývacej časti domu, kde odomkol vchodové dvere do domu kľúčom, ktorý bol v zámku, vytiahol kľúč zo zámku spolu

so zväzkom a z domu odišiel, čím poškodenému H. B. spôsobil škodu krádežou vo výške 790,-€ a škodu poškodením vo výške 252,37,-€,

3/ v presne nezistenej dobe v čase od 01.00 hod do 15.00 dňa 03.09.2018 v obci B. na ulici V. vnikol na pozemok trvalo obývaného rodinného domu s popisným číslom XX a to tak, že presne nezisteným spôsobom prekonal oplotenie pozemku, prešiel k zadnej časti domu, kde zvesil sieťku proti hmyzu na pootvorenom okne na pivnici, okno vytlačil a zvesil ho z horného pántu, následne vnikol do pivnice, z ktorej odcudzil 1 ks WAB zn. Kärcher žltó-čiernej farby K6, 1 ks dioptrické heliocentrické okuliare neznámej značky, 2 ks fliaš značkového alkoholu zn. Ballantines o objeme 0,7 litra, 1 ks fľašu značkového alkoholu zn. Aniversario o objeme 0,7 litra a 1 ks športovej tašky zn. Tchibo šedej farby, čím poškodenému H. Y. spôsobil škodu krádežou vo výške 225,-€,

4/ v presne nezistenej dobe v čase od 16.00 hod. dňa 02.09.2018 do 16.00 hod. dňa 03.09.2018 v obci B. na ul. R. presne nezisteným spôsobom vnikol na pozemok rodinného domu s popisným číslom č. XX/A, následne sa presunul do zadnej časti dvora k neuzamknutým dverám, kde vnikol do garáže a bez zjavného použitia násilia odcudzil skladací elektrobicykel zn. Trybeco compacta 26, bielej farby na boku rámu s nápisom „TRYBECO“ čierno-zelenej farby na bielom podklade neznámeho výrobného čísla, čím poškodenej RNDr. H. H. spôsobil škodu odcudzením vo výške 1.000,-€,

5/ v presne nezistenej dobe v čase od 20.00 hod. dňa 21.08.2018 de 07.00 hod. dňa 23.08.2018 v meste R. na ulici G. presne nezisteným spôsobom vnikol na oplotený pozemok rodinného domu s popisným číslom č. XXXX/XXB, následne sa presunul k neuzamknutému záhradnému domčeku, z ktorého následne odcudzil 1 ks horský bicykel zn. CTM model FLAG 1.0 čierno zelenej farby, výrobného čísla CA04604927, čím spôsobil poškodenému Ing. H. L. škodu odcudzením vo výške 270,-€,

6/ v presne nezistenej dobe v čase od 07.30 hod. dňa 22.08.2018 de; 14.00 hod. dňa 22.08.2018 v meste R. na ulici Y. presne nezisteným spôsobom vnikol do chodby bytového domu s popisným číslom XX, kde následne bez zjavného použitia násilia odcudzil voľne opretý pánsky bicykel, zn. Merida, modro-zeleno-bielej farby, karbónový rám, oceľová vidlica bielej farby, nálepka Multivan, čím poškodenému J. R. spôsobil škodu krádežou vo výške 2.000,-€,

7/ v čase o 03.19 hod. dňa 27.08.2018 v obci H. pri L. na ulici V. sa cez zadnú bránku, ktorá bola násilne vzpriečená, dostal na oplotený pozemok trvalo obývaného rodinného domu s popisným číslom XXXX, z ktorého odcudzil voľne položený bicykel zn. MTB B-twin Rock rider 340, s červeno-čiernou detskou sedačkou značky HAMAX, detskú prilbu bielo-modrej farby, kapsičku na bicykel modrú maskáčovú a ružový zámok na bicykel, čím poškodenému Ing. J. B. spôsobil škodu odcudzením vo výške 300,-€,

8/ v presne nezistenej dobe v čase od 03.00 hod. do 05.45 hod. dňa 29.08.2018 v obci M. D., časť O. Y., E. alej na ulici X. vnikol na neoplotený pozemok trvalo obývaného rodinného domu s popisným číslom X, následne presne nezisteným predmetom a spôsobom demontoval uzamknutý visiaci zámok z vchodových dverí uzamknutého záhradného domčka, do ktorého následne vnikol a odcudzil z neho 1 ks karbobrúsky zn. Makita, sadu nožov zn. Zepter s puzdrom a 12 ks diamantových kotúčov, čím spôsobil poškodenému H. H. škodu vo výške 200,-€,

9/ dňa 23.09.2018 okolo 04.00 hod v obci E. na futbalovom štadióne cez pootvorené vetracie okienko prestrčil ruku a kľučkou otvoril vedľajšie okno, cez ktoré vošiel do vnútorných priestorov budovy, do miestnosti s názvom ROZHODCI, ďalej prešiel cez nezamknuté dvere do miestnosti s názvom ZASADAČKA, v ktorej sa nachádza malé okno slúžiace na obsluhu z bufetu s rozmermi okna 60x70 cm, ktoré pomocou kombinovaných klieští vypáčil a cez toto okno prešiel do priestorov bufetu u PEPA, kde z pokladničky odcudzil hotovosť vo výške 288,50,-€, 63 ks krabičiek cigariet rôznych značiek v hodnote 197,93,-€, 15 ks plechoviek Red Bull v hodnote 16,50,-€, 20 ks sušienok zn. Horalky v hodnote 5,63,-€ a cez otvorené okno vyšiel z bufetu von, čím poškodenému Y. D. spôsobil škodu krádežou vo výške 508,56,-€,

10/ v čase o 01.00 hod dňa 27.09.2018 v obci Y. č. XX pri kostole nastaviteľným kľúčom vylomil cylindrickú vložku na vstupných dvojkrídlových drevených dverách na garáži a vošiel do garáže rodinného domu, odkiaľ odcudzil horský bicykel zn. DEMA, výrobné číslo K06GO 113239 bielo čierne červenej farby, rok výroby 2001, v hodnote 50,-€, vŕtačku BLACK & DECKER v hodnote 65,99,-€, 2 ks

vŕtacie kladivá spolu v hodnote 133,-€, priamočiaru pílu s pilníkmi v hodnote 42,-€, elektrický skrutkovač zn. SHARKS v hodnote 80,-€, sadu vŕtákov v hodnote 50,-€, čím poškodenému Mgr. J. H. spôsobil škodu krádežou vo výške 420,99- €,

11/ v čase cca o 03.00 hod. dňa 27.09.2018 v obci Y. č. XXX preskočil murovaný plot vysoký 190 cm spredu, dostal sa na drevenú terasu pri rodinnom dome, v ktorom býva H. P., prešiel ku vchodu rodinného domu, kde cez neuzamknuté vchodové dvere vstúpil do predsiene rodinného domu, odkiaľ odcudzil tam na stoličke položenú tašku na notebook, v ktorej bol notebook zn. LENOVO čiernej farby, sériové číslo PFIK174 v cene 950,-€, iPad zn. APPLE, 128 GB, model 2018 v cene cca 540,-€, napájacie káble a nabíjačku v hodnote 30,- €, ďalej tam bol hardware token RSA v hodnote 30,-€, 1 ks externý HDD zn. Verbatim v hodnote 50,- €, rôzne písomnosti, čím poškodenej spoločnosti KUEHNE+NAGEL, s.r.o. so sídlom Polus Tower 2, Vajnorská 100/B, Bratislava, IČO: 31 339 603 spôsobil škodu krádežou vo výške 1.600,-€,

12/ dňa 27.09.2018 o 05.00 hod v obci Y. č. XXX nastaviteľným kľúčom vylomil cylindrickú vložku na zámku dverí vedúcich do samostatne stojacej garáže, vošiel do garáže odkiaľ odcudzil horský bicykel zn. DEMA, sivo, žltá biela farba, rok výroby 2010 nezisteného výrobného čísla v hodnote 50,-€, horský bicykel zn. SCOTT, bledomodrej farby, rok výroby 2006 nezisteného výrobného čísla v hodnote 300,- €, príklepovú vŕtačku zn. METABO v hodnote 80,-€, krovinores zn. Husquarna 128R, v hodnote 100,-€, akumulátorovú vŕtačku zn. De WAL v hodnote 150,-€, sekeru na drevo zn. Fiskars v hodnote 30,-€, priamočiaru pílu BLACK & DECKER v hodnote 50,-€, staršiu vodováhu z roku 2009 v hodnote 10,-€, brúsku na drevo zn. PARKSIDE v hodnote 50,-€, sejačku na trávu zn. Gardena v hodnote 20,-€, brúsku na železo zn. METABO v hodnote 30,-€, zväračku na železo v hodnote 20,-€ a vzduchový kompresor malý kufrík v hodnote 20,-€, čím poškodenému H. Y. spôsobil škodu vo výške 910,-€,

13/ v presne nezistenom čase po polnoci dňa 29.09.2018 v meste R. E. na ulici Y. XXX/X nezisteným predmetom vypáčil plechovú garážovú výklopnú bránu na diaľkové ovládanie, následne vnikol do garáže, ktorá je súčasťou rodinného domu a odcudzil z neuzamknutého osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia combi, EČ:PK250CN slnečné okuliare polarizačné nezistenej značky v hodnote 25,-€ a starší vyskakovací nôž nezistenej značky v hodnote 5,-€, čím poškodenému E. Y. vznikla celková škoda odcudzením vo výške 30,-€ a poškodením garážovej brány vo výške 350,-€,

14/ v presne nezistenom čase po polnoci dňa 29.09.2018 vo R. E. na ulici J. B. XXX/X nezisteným spôsobom vytlačil pivničné okienko na bytovke, následne vnikol do pivnice bytovky odkiaľ odcudzil 1 ks elektrický skrutkovač zn. BLACK & DECKER, červenej farby, nezisteného výrobného čísla, rok výroby 2015 v hodnote 120,-€, 1 ks priamočiaru pílu zn. BLACK & DECKER, červenej farby, nezisteného výrobného čísla, rok výroby 2015 v hodnote 120,-€ a 1 ks ruksak zn. IBM čiernej farby, v hodnote cca 5,-€, čím poškodenému Ing. E. Y. vznikla celková škoda odcudzením vo výške 245,-€ a poškodením pivničného okna vo výške 20,-€,

15/ v presne nezistenom čase v skorých ranných hodinách dňa 29.09.2018 vo R. E. na ulici F. XXX/X skrutkovačom odskrutkoval kovanie vetračky pivničného okna do spoločnej sušiarne, následne vnikol do uvedenej sušiarne, odkiaľ odcudzil nasledovné veci: dámsky horský bicykel zn. CUBE, model AIM SL 29, zeleno modrej farby, výrobné číslo WOW57624KS0614M, rok výroby 2015 v hodnote 500,-€, bicyklový zámok typu ABUS v hodnote 40,-€, bicyklový tachometer zn. AUTHOR v hodnote 30,-€, bicyklový nosič na batožinu v hodnote 16,-€, 2 ks bicyklových kolies priemer 26 palcov zn. SPECIALIZED v hodnote 100,-€ a podsedlovú taštičku čiernej farby v hodnote 15,-€, následne nastaviteľným kľúčom zvnútra pivnice vylomil vnútornú vložku zámku na dverách pivnice, tieto otvoril a vyšiel von na ulicu cez nezamknuté vstupné dvere bytovky spolu s bicyklom a kolesami, čím poškodenému J. Z. vznikla celková škoda odcudzením vo výške 701,-€ a poškodením vo výške cca 30,-€,

16/ v čase asi o 04.30 h dňa 29.9.2018 vo R. E. na Y. ul. č. I, v areáli futbalového ihriska, vytrhol petlicu, ktorou boli uzamknuté vchodové dvere do objektu DIDI PUB, vnikol dnu, kde následne odcudzil zo steny nad dverami do kuchyne bezpečnostnú kameru neznámej značky a výrobného čísla, roku výroby 2015, v hodnote 40,-€, ako i 1 ks videoprojektor zn. Benq, neznámeho typu, rok výroby 2016 v hodnote 300,-€ a nakoniec vytrhol neónové svietidlo nad výčapným oknom, ktoré však nechal na mieste, čím týmto svojim konaním spôsobil poškodenému C. C. škodu krádežou vo výške 340,-€ a celkovú škodu poškodením vo výške 50,-€,

17/ dňa 01.10.2018 v čase o 04.30 hod v obci E., v areáli futbalového štadiónu, sa pokúsil násilím prekonať vstupné vchodové dvere, vedúce do tam nachádzajúceho sa bufetu bez popisného čísla, z ktorého chcel odcudziť potraviny a to tak, že za pomoci skrutkovača demontoval krytku uzamykacieho mechanizmu, následkom čoho vytvoril ryhu o dĺžke 1 cm na ráme dverí vedľa vložky zámku, pričom počas manipulácie s uzamykacím mechanizmom bol prichytený prevádzkovateľom bufetu, čím tak poškodenému Y. D. nespôsobil žiadnu škodu krádežou a ani poškodením,

18/ v čase od 21.00 hod dňa 28.09.2018, do 09.00 hod dňa 29.09.2018 vo R. E., na J. ulici č. XX, rozlomil vložku zámku FAB na drevených dverách garáže, ktorá je súčasťou rodinného domu, vnikol do uvedenej garáže, ktorú si vizuálne prezrel a bez odcudzenia vecí z nej odišiel na neznáme miesto, čím poškodenej Ing. P. F. spôsobil škodu poškodením vložky zámku vo výške cca 10,-€,

19/ v čase cca o 01.00 hod dňa 01.10.2018 preskočil železnú bránu vysokú 2 m na rodinnom dome v obci L., na ul. M. č. X/XX, vo vlastníctve E. A. a z dvora uvedeného rodinného domu odcudzil pánsky horský bicykel zn. CTM, typ Bora čiernej farby, na ktorom následne odišiel z miesta preč, čím majiteľovi bicykla H. R. spôsobil škodu odcudzením bicykla vo výške 200,-Eur,

20/ dňa 28.09.2018, v neskorých nočných hodinách, vo R. E., na ulici F., rozlomil vložku zámku FAB na plechovej garáži č. XXXX/XXX, vnikol do uvedenej garáže, z ktorej následne odcudzil vzduchovku zn. Slávia nezisteného typu v hodnote 50,-€, škatuľku brokov do vzduchovky v hodnote 2,-€, finančnú hotovosť z drevenej dózy v hodnote cca 10,-€, starší zatvárací nožík striebornej farby v hodnote cca 5,-€ a starú plátennú hnedú tašku v hodnote 5,- €, čím poškodenému C. C. spôsobil škodu odcudzením vyššie uvedených vecí vo výške 72,-€,

21/ dňa 27.09.2018 približne o 04.00 hod v obci Y. si kľúčmi, ktoré sa nachádzali z vnútornej strany zámku kovanej bránky riadne obývaného rodinného domu s popisným číslom XXX, prestrčením ruky túto bránu otvoril, dostal sa na pozemok tohto rodinného domu, tieto kľúče z bránky zobral, následne prešiel k neuzamknutým, ale zatvoreným vchodovým hliníkovým dverám do garáže, ktoré otvoril a z garáže odcudzil 1 ks kľúč od osobného motorového vozidla zn. Audi A6, EČ: TT-585DE a 1 ks kľúč od osobného motorového vozidla zn. Renault Laguna, EČ:TT-276GT, čím tak poškodenému Y. J. bola spôsobená škoda krádežou kľúčov vo výške cca 100,-€,

22/ dňa 27.09.2018 približne o cca 05.00 hod v obci Y. preskočil 150 cm vysoký murovaný plot riadne obývaného rodinného domu s popisným číslom XX, vo vlastníctve Z. D., následne prešiel k otvoreným kovovým posuvným vchodovým dverám do garáže, z ktorej odcudzil pánsky horský bicykel zn. Dema model Casida s čiernym rámom výrobné číslo JJ9907579, zakúpený 05/1999 v hodnote 200,- €, čím poškodenému spôsobil škodu krádežou bicykla vo výške 200,- €,

23/ dňa 30.09.2018 v presne nezistenom čase od 04.30 hod. do 07.00 hod. v bytovom dome na adrese K. XXX, otvoril vchodové dvere na bytovke tým spôsobom, že ich potlačil, prešiel cez vstupnú miestnosť k dverám do garáže na prízemí, ktoré otvoril nastaviteľným kľúčom tak, že ním vylomil vložku zámku, potom vymenil vložku zámku a zamkol sa v garáži, tu postupne naložil 1 ks fľaše šampanského, 1 ks paneton - talianska bábovka, 3 ks gélov na pranie, 1 ks mydlo, 12 ks čistiacich prostriedkov, do tam zaparkovaného neuzamknutého osobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia, EČ: TT042FA, v ktorom sa nachádzal vodičský preukaz, veľký technický preukaz, malý technický preukaz na meno P. B., 3 ks kľúčov s kľúčenkou v tvare ryby, 1 ks diaľkové ovládanie od brány, povinná výbava pre auto, 1 ks autolekárnica, 3 ks nákupných tašiek, 1 ks farebný dáždňik, 2 ks reflexnej vesty, 2 ks podušiek modrej farby a finančná hotovosť vo výške 15,- €, následne otvoril zvnútra dvojkrídlovú garáž a s vozidlom odišiel poľnými cestami do Pezinka, čím spôsobil poškodenej P. B. škodu odcudzením vecí vo výške 5.811,-€ a škodu poškodením zámku vo výške 10,- €, teda

v bodoch I/ až 23/

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak väčšiu škodu, taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, z toho v bodoch 1/ až 5/, 7/ až 21/ a 23/ taký čin spáchal aj vlámaním, z toho v bodoch 1/ a 17/ sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo

k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle prisvojiť si cudziu vec tým, že sa jej zmocní, a čin spácha vlámaním, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

v bodoch 1/ až 5/, 7/, 8/, 10/ až 15/, 18/, 19/, 21/ až 23/

- neoprávnene vnikol do obydlia iného, z toho v bodoch 1/ až 5/, 7/, 10/, 13/ až 15/, 18/ a 21/ taký čin spáchal aj prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,

čím spáchal
v bodoch 1/ až 23/

- pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom od 1. augusta 2019 s prihladnutím na § 138 písm. j) Trestného zákona, z toho v bodoch 1/ až 5/, 7/ až 21/ a 23/ aj podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, z toho v bodoch 1/ a 17/ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona,

v jednočinnom súbehu

v bodoch 1/ až 5/, 7/, 8/, 10/ až 15/, 18/, 19/, 21/ až 23/

- s pokračovacím prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, z toho v bodoch 1/ až 5/, 7/, 10/, 13/ až 15/, 18/ a 21/ aj podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona v znení účinnom od 1. augusta 2019, za použitia ust. § 36 písm. k), písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 3., ods. 5, § 41 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona na spoločný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci - 1 ks pákové nožnice, 1 ks cylindrická vložka s kľúčom, 1 ks visiaci zámok.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Podľa § 76 ods. 2, § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovaný zaväzuje poškodeným nahradiť škodu nasledovne:

- Y. D., nar. XX. X. XXXX, trvalé bydlisko E. XX, sumu 508,56 €,
- Mgr. J. H., nar. XX. I. XXXX, trvalé bydlisko Y. XX, sumu 420,99 €,
- H. Y., nar. XX. X. XXXX, trvalé bydlisko Y. XXX, sumu 910,- €,
- Ing. E. Y., nar. XX. X. XXXX, trvalé bydlisko J. B. č. X, R. E., sumu 140,- €,
- J. Z., nar. XX. X. XXXX, trvalé bydlisko F. XXX/X, R. E., sumu 586,- €,
- C. C., nar. X. X. XXXX, trvalé bytom X. X, J., sumu 300,- €,
- H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko B., F. X, sumu 1.598,98,- €,
- spol. poisťovňa UNIQA, so sídlom Krasovského 15, Bratislava, IČO: 00653501, sumu 943,39,- €,
- H. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko B., V. XX, sumu 350,- €,
- RNDr. H. H., nar. X.X.XXXX, trvalé bydlisko B., R. XX/A, sumu 1.283,30,- €,
- Ing. H. L., nar. X.XX.XXXX, trvalé bydlisko R., G. XX/B, sumu 300,- €,
- J. R., nar. X.X.XXXX, trvalé bydlisko F., F. X. X, sumu 2.000,- €;
- Ing. J. B., nar. XX.X.XXXX, trvalé bydlisko L., V. XX, sumu 369,- € a
- spol. ČSOB poisťovňa so sídlom Žižkova 11, Bratislava, IČO: 31325416, sumu 200,- €.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodení Y. D. a Mgr. J. H. so zvyškom ich nárokov na náhradu škody odkazujú na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 8. decembra 2021, č. k. 3T/48/2019 - 430 (ďalej tiež napadnutý rozsudok) postupom podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. vo vzťahu k obžalovanému H. Y. (ďalej len obžalovaný) zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T/65/2019 zo dňa 25.09.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 3To/37/2020 zo dňa 11.08.2020, rozsudok Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 39T/6/2019 zo dňa 18.06.2020, právoplatný dňa 19.06.2020, vo výroku o vine, vo výroku o treste a vo výroku o náhrade škody a pri viazanosti skutkovými zisteniami v týchto zrušených rozhodnutiach uznal obžalovaného za vinného na skutkovom základe tam opísanom, pre skutky právne kvalifikované v bodoch 1/ až 21/ a 23/ ako pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v znení účinnom od 01.08.2019 s prihliadnutím na § 138 písm. j) Tr. zák., z toho v bode 1/ a 17/ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., v bode 22/ ako pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v znení účinnom od 1.8.2019 s prihliadnutím na § 138 písm. j) Tr. zák. a v bodoch 1/ až 5/, 7/, 8/, 10/ až 15/, 18/, 19/, 21/ až 23/ ako pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., z toho v bodoch 1/ až 5/, 7/, 10/, 13/ až 15/, 18/, 21/, 23/ ako pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.

2. Okresný súd za to obžalovaného odsúdil podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. v znení účinnom od 1.8.2019 s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 5, § 37 písm. h), písm. m), § 41 ods. 1, § 41 ods. 3 Tr. zák. na spoločný úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému uložil aj trest prepadnutia vecí - 1 ks pákové nožnice, 1 ks cylindrická vložka s kľúčom, 1 ks visiaci zámok s tým, že podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát. Súčasne mu podľa § 76 ods. 2, § 77 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. zák. v spojení s § 78 ods. 1 Tr. zák. okresný súd uložil ochranný dohľad vo výmere 2 roky. Okresný súd tiež rozhodol o nároku na náhradu škody spôsobom tam opísaným.

3. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku sa prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej len prokurátor) vzdal práva na podanie odvolania a obžalovaný sa po porade so svojim obhajcom zahlásil odvolanie voči všetkým výrokom rozsudku, ako aj voči konaniu, ktoré im predchádzalo.

4. Zahlásené odvolania obžalovaný odôvodnil jednak sám, ako aj osobitným písomným podaním prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Michala Kruteka.

5. Obžalovaný vo vlastnoručne spísanom odvolaní uviedol, že podľa jeho názoru bolo konanie na okresnom súde vedené v rozpore s ust. § 9 ods. 1 písm. e) Tr. por., nakoľko v trestných veciach vedených na Okresnom súde Bratislava III sp. zn. 46T/65/2019 a na Okresnom súde Pezinok sp. zn. 39T/6/2019 bolo právoplatne rozhodnuté, takže správne mal okresný súd konať len o čiastkovom útoku, ktorého sa neprípustnosť trestného stíhania netýka, teda v tejto veci mal konať len o jednom skutku uvedenom v obžalobe právne kvalifikovanom ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák. a pri výmere trestu mal prihliadať na jemu už skôr uložený trest. Podľa obžalovaného je zrejmé, že tak v tejto veci, ako aj vo veciach vedených na Okresnom súde Bratislava III sp. zn. 46T/65/2019 a na Okresnom súde Pezinok sp. zn. 39T/6/2019 sa konalo o prečinoch, kde podstatou skutkov bol útok na vec, nie na osoby. Obžalovaný sa domnieva sa, že trestný čin krádeže nie je možné spáchať na viacerých osobách a poukázal na rozhodnutie R 26/2018, z ktorého citoval. Ďalej uviedol, že so zmenou právnou kvalifikáciou, ktorú mu oznámil okresný súd, on nesúhlasí, lebo zmenou právnej kvalifikácia prichádza aj k zmene podstaty skutku, zmene úmyslu. Uviedol, že vyhlásenie o vine neurobil preto, lebo sa necítil byť vinný zo spáchania pokračovacieho zločinu krádeže, nepovažuje takto vedené konanie za správne. Je toho názoru, že bolo porušené jeho právo na obhajobu, nakoľko mu sudca okresného súdu na pojednávaní v novembri 2021 so zvýšeným hlasom povedal „Vy ma nepoučujte, ako mám súdiť“, čím mu dal jasne najavo, že tento sudca presvedčenie o jeho vine nezmení a vzbudil v ňom dojem, že aj keď prednesie akýkoľvek argument, nebude rozhodnuté inak. Sudca od začiatku kritizoval rozhodnutia predošlých súdov a jeho označoval za narušeného jedinca, ktorý záver robiť nie je v jeho kompetencii, ale na to slúži súdny znalec.

6. Obžalovaný v ďalšej časti odvolania namietal, že mu neboli priznané poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. k), písm. n) Tr. zák., čím mu bol súdom umelo navýšený trest, navzdory aj konečnému návrhu prokurátora, preto si myslí, že sudca voči nemu nebol subjektívne a objektívne nezaujatý. Ďalej namietal, že okresný súd dva krát aplikoval ust. § 138 písm. e) a § 138 písm. j) Tr. zák. aj pri § 194 ods. 2 písm.

a) a znova v 1. odsúdení. V dôsledku toho nadobudol dojem, že nebola zachovaná rovnosť strán a bolo porušené ust. § 2 ods. 14 Tr. por., preto sa aj vzdal záverečného slova, nakoľko neveril v spravodlivý proces. V konaní pred okresným súdom jasne poukázal na svoju snahu o nápravu počas doterajšieho výkonu trestu, ktorý bol pre neho dostačujúci, že počas výkonu trestu bol zamestnaný, plnil si svoje rodičovské povinnosti, vybavil si prácu, do ktorej má nastúpiť po skončení trestu, má kde bývať a svoje konanie oľutoval, čo okresný súd nebral do úvahy. Na dokreslenie zaujatosti okresného súdu voči jeho osobe poukázal na to, že ho okresný súd v tejto trestnej veci vzal do väzby, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

7. V ďalšej časti odvolania obžalovaný uviedol, že pred spáchaním trestnej činnosti sa snažil viesť riadny život, no situáciu okolo svojho syna nezvládol, prišiel o prácu a vyústilo to do spáchania trestnej činnosti, čo úprimne ľutuje. Preto od začiatku s políciou spolupracoval na objasnení svojej trestnej činnosti, chcel poškodeným vrátiť ich veci, ako aj auto, o ktoré v tejto veci ide. Snažil sa čo najviac zmierniť dopad na poškodených. Tiež sa snaží dať si do poriadku život, vzťah so synom, s bývalou manželkou, už má sľúbenú prácu, má kde bývať, rodina ho podporí, osobný život si dal do poriadku, preto sa viac trestnej činnosti nedopustí. Okresným súdom uložený trest je nezákonný a neprímerane vysoký, čím sa trestá nielen on, ale aj celá jeho rodina. Na základe uvedeného žiadal odvolací súd, aby bol súdený len za skutok, pre ktorý na neho bola podaná obžaloba, teda za prečin a aby pri ukladaní trestu bolo prihliadnuté na to, že už vykonal trest, ktorý bol pre jeho nápravu dostačujúci, ktorý vytvoril podmienky pre jeho zaradenie do riadneho života. Chce, aby už táto vec, ktorá trvá od roku 2018 bola skončená, aby sa už viac netrápila ani poškodená, ani jeho rodina.

8. Po doručení písomného vyhotovenia rozsudku okresného súdu obžalovaný svojej odvolanie doplnil ďalším vlastnoručným podaním doručeným krajskému súdu 18.1.2022 s odôvodnením, že on okresnému súdu už viac neverí, preto toto doplnenie adresuje priamo krajskému súdu.

9. V tomto písomnom podaní ako prvé namietal, že okresný súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal s jeho námietkami, ktoré podal pri otvorení pojednávania, čím naďalej závažne porušuje nielen Tr. por., keď opätovne koná o skutkoch, ktoré mu vecne a miestne neprislúchajú a boli právoplatne skončené, ale porušuje aj jeho právo na obhajobu, lebo sa vôbec nevysporiadal s okolnosťami, ktoré viedli k spáchaniu skutku a neskúmal ani osobu páchatela. Zavádzaním odvolacieho súdu sa snaží okresný súd svoje nezákonnosti maskovať nepodloženými a nepreukázanými tvrdeniami o jeho drogovej závislosti a bagatelizovaním dôvodov odvolania, s ktorými sa nielenže nevysporiadal, ale sa ich snažil zatajiť. Okresný súd sa nevysporiadal ani s námietkami voči konaniu, ani s námietkami voči právnej kvalifikácii, ani riadne neodôvodnil uložený trest.

10. V ďalšej časti odvolania zopakoval už skôr prednesené argumenty, že okresný súd porušil ust. § 9 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por., nakoľko voči nemu viedol trestné stíhanie aj pre skutky, o ktorých už bolo právoplatne rozhodnuté, čím okresný súd rovnako porušil aj ust. § 2 ods. 8 Tr. por., pretože ho znova potrestal za skutky, za ktoré si už trest vykonal. Uviedol, že mu neostávalo iné, ako vyhlásiť, že je nevinný, nakoľko s právnou kvalifikáciou, na ktorú ho upozornil okresný súd on nesúhlasil. Zopakoval, že predseda senátu JUDr. Michal Eliáš od neho požadoval vyhlásenie o vine za pokračovací zločin pod hrozbou vysokého trestu, toto žiadal ešte pred začatím hlavného pojednávania, obžalovaný odmietol takéto vyhlásenie urobiť s odôvodnením, že nesúhlasí s tým, že mal spáchať pokračovací zločin na viacerých osobách podľa § 138 písm. j) Tr. zák., pričom poukázal na Stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR sp. zn. Tpj 57/2017 na zjednotenie výkladu aplikácie ust. § 122 ods. 10 Tr. zák., že pri pokračovacom trestnom čine sa zráta len výška škody, na čo predseda senátu „vybuchol“ a kričal po ňom, aby ho nepoučoval ako má súdiť, čím mu dal jasne najavo, ako toto konanie bude prebiehať, že každý jeho argument bude zamietnutý a bude rozhodnuté, ako povedal predseda senátu. Taktiež mu predseda senátu povedal, že „urobí všetko preto, aby mohol rozhodnúť tak ako tvrdil už pred hlavným pojednávaním, využije toto právo na inej vyššej úrovni. A tou vyššou úrovňou je, že už odpykané tresty za skutky si má znova odpykať, tentokrát pri inej právnej kvalifikácii, hoci okresný súd nebol ani vecne, ani miestne príslušný o týchto skutkoch rozhodovať. Navyše ho predseda senátu počas konania viac krát označil za narušeného jedinca. Týmto postupom okresný súd porušil ust. § 2 ods. 7, ako ust. § 2 ods. 14 Tr. por. Navyiac tým okresný súd u obžalovaného vzbudil dojem, že pokiaľ sa závažným spôsobom porušuje Tr. por., jeho práva na obhajobu, ide o zaujatosť a nemá to nič spoločné s právom na spravodlivý proces. K tomu ďalej uviedol, že okresný súd ho nielenže znovu stíha za odsúdené (odpykané) tresty protizákonne, ale sám akoby viedol nové vyšetrovanie už v rozhodnutých veciach (zneužil jeho priznanie a vyhlásenie o prečine), pričom znova porušil jeho právo na obhajobu, pretože takýmto „vyšetrovaním“ nepredchádzalo riadne prípravné konanie, nebol vôbec vypočutý k právnej kvalifikácii na viacerých osobách, že okresný súd zamieňa jeho skutočný a preukázaný úmysel a to útok na vec za útok na osoby a tak umelo právne nadkvalifikoval jeho trestnú činnosť a odôvodnil to ust. § 15 písm. a) Tr. zák.

V tomto smere obžalovaný opätovne poukázal na Stanovisko NS SR, v ktorom sa jasne hovorí, že pri pokračovacom trestnom čine krádeže sa zrátava výška spôsobenej škody, nie poškodení, s ktorým argumentom sa okresný súd v odôvodnení rozsudku vôbec nevysporiadal.

11. Obžalovaný ďalej uviedol, že je presvedčený, že hoci sa okresný súd domnieva, že predchádzajúce súdy pochybili, nedáva to právo okresnému súdu viesť konanie v rozpore s Tr. por., teda ho opätovne stíhať za právoplatne ukončené tr. konanie, ktoré mu ani vecne a miestne neprislúcha, hrubo porušovať jeho právo na obhajobu, v odôvodnení rozsudku zavádzať, bagatelizovať jeho námietky, ktoré v odôvodnení ani neuviedol, ani ich nebral na vedomie, ani sa s nimi riadne nevysporiadal, čím ich akoby zatajil pred odvolacím súdom. Navyše okresný súd ohľadom jeho osoby zavádzal, lebo on nie je drogový závislý, ani nikdy nebol a žiaden skutok nespáchal pod vplyvom drog, čím okresný súd nesprávne posudzuje predbežnú otázku a tak porušuje ust. § 7 ods. 2 Tr. por. Obžalovaný k odvolaniu pripojil časti znaleckého posudku MUDr. Jany Feldmanovej z 24.6.2020, ktorými sú vyvrátené zavádzajúce tvrdenia okresného súdu o jeho závislosti.

12. Obžalovaný ďalej zopakoval, že od právoplatného odsúdenia na sebe počas výkonu trestu pracoval, vyriešil si osobný život, veci okolo syna, so svojou prvou ženou si rozumie, so synom je tiež v kontakte, vyživovaciu povinnosť voči nemu si plní. Tiež si vybavil zamestnanie, do ktorého môže po výkone trestu nastúpiť. Má tak priaznivé podmienky pre svoje zaradenie do spoločnosti, na čo ale okresný súd vôbec neprihliadol a neskúmal ani okolnosti, ktoré ho k spáchanie trestného činu viedli. Následne v odvolaní zopakoval, ako bol riadne začlenený v spoločnosti, no následne nezvládol situáciu ohľadne syna pre nezhody s jeho matkou, čo ho priviedlo až do väzenia, no aktuálne je má už všetko usporiadané a urobil opatrenia k tomu, aby sa táto situácia už nezopakovala. Týmto argumentom sa okresný súd vôbec nevenoval. Rovnako okresný súd nezodôvodnil, prečo mu nepriznal poľahčujúce okolnosti, ktorému už boli priznané v predchádzajúcich rozhodnutiach, nezohľadnil jeho spoluprácu s políciou, ani to, že auto vrátil poškodenej a ani to, že sa jej ospravedlnil. Nechápe ako je možné, že tri súdy v jeho konaní videli prečin a uložili mu tresty primerané jeho zavineniu, ale okresný súd mu nezákonným spôsobom uložil vysoký trest, ktorý si údajne vyžaduje generálna prevencia. Sudca podľa neho týmto postupom svojvoľne ohýba právo. Obžalovaný nechápe ako môže byť páchatel' lúpeže na osobe bez zbrane potrestaný miernejšie, ako páchatel', ktorý robí útok na vec, ktorú nemá nikto pri sebe, ani nie je prítomný pri páchaní tohto skutku, teda mu ani nič nehrozí, lebo útok je vedený na neživú vec a nie na poškodenom. A takému páchatel'ovi hrozí prísnejší trest. Okresný súd dal týmto všetkým odkaz, aby si dali pozor na to, čo už majú odpykané, lebo sudca sa môže rozhodnúť, že vás nechá tieto tresty odpykať znova v inej právnej kvalifikácii.

13. Obžalovaný tiež požiadal o kópie zápisníc a o vyhotovenie nahrávok z hlavných pojednávaní, ktoré žiadal vyhotoviť na svoje náklady.

14. Na záver odvolania obžalovaný uviedol, že on nežiada o vyvinenie spod žalovaného skutku, ale žiada o spravodlivé, nestranné a nezaujaté posúdenie skutku a riadny a spravodlivý proces. Odvolaciemu súdu preto navrhol, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na okresný súd, ale inému sudcovi, ktorý rozhodne zákonným spôsobom.

15. V odvolaní, ktoré obžalovaný odôvodnil osobitným písomným podaním prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Michala Kruteka, uviedol, že podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd: „každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...“. Práve zo skutočnosti, že súdny proces musí byť „spravodlivý“, vyvodzuje Európsky súd povinnosť súdu dostatočne odôvodniť súdne rozhodnutie. Európsky súd stabilne uvádza, že „...podľa ustálenej judikatúry zohľadňujúcej princíp vzťahujúci sa na riadny výkon spravodlivosti, rozsudky súdov a tribunálov musia dostatočne uviesť dôvody, na ktorých sú založené.“ (napr. Garcia Ruiz v. Španielsko, § 26) alebo že národné súdy musia ale vyjadriť s dostatočnou jasnosťou dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia.“ (napr. Hadjianastassiou v. Grécko, § 33). Rovnako aj ÚS SR vo svojich rozhodnutiach stabilne judikuje, že je povinnosťou všeobecného súdu uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (III. ÚS 328/05, III. ÚS 116/06, III. ÚS 107/07). ÚS SR taktiež opakovane vyslovil svoj právny názor, podľa ktorého riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (napr. IV. ÚS 14/07). Obhajca dodal, že obsah práva na spravodlivý súdny proces spočíva nielen v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatnení, ale obsahom tohto práva je aj relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy (napr.

II. ÚS 85/06). To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Rovnako sa ÚS SR vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj vo svojom náleze III. ÚS 119/03-30. ÚS SR už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (napr. IV. ÚS 115/03).

16. Obhajca ďalej poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 3Tdo/75/2012 zo dňa 22.05.2013, v ktorom NS SR zaujal nasledovný právny názor: „S uvedeným právnym názorom sa Najvyšší súd nestotožnil. Zo skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. vyplýva, že tohto trestného činu sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu. Z uvedeného je zrejmé, že objektom tohto trestného činu je ochrana vlastníckych a iných práv k veci a predmetom útoku je cudzia vec, pričom cudzou vecou sa rozumie hnutelná vec, ktorá nepatrí páchatelovi vôbec alebo mu nepatrí výlučne a ktorú páchatel navyše nemá vo svojej dispozícii.....Základnou otázkou pre posúdenie aplikácie ustanovenia § 138 písm. j/ Tr. zák. teda je, kedy je trestný čin spáchaný na osobe. Rozhodujúcim je posúdenie nielen objektu trestného činu, ale aj predmetu útoku, na ktorý páchatel bezprostredne útočí. V prípade trestného činu krádeže je objektom, ako už bolo spomenuté, ochrana majetkových práv, pričom predmetom útoku je v tomto prípade cudzia vec. Z uvedeného možno jednoznačne vyvodit', že predmetom útoku nie je osoba, a teda nejde o trestný čin spáchaný na osobe. V uvedenom prípade nie je potom možné aplikovať osobitný kvalifikačný pojem podľa § 138 písm. j/ Tr. zák. Osobitný kvalifikačný pojem podľa § 138 písm. j/ Tr. zák. by bolo možné aplikovať v prípade, ak by bol trestný čin spáchaný proti životu, zdraviu jednotlivých osôb, resp. zásah u do ich telesnej integrity, keď že v tomto prípade by bol predmetom útoku človek. Je teda zrejmé, že okresný súd nepostupoval správne, keď aplikoval tento kvalifikačný znak na predmetný skutok. Uvedené pochybenie nenapravil ani odvolací súd, a to napriek tomu, že obvinený vo svojom odvolaní naň poukázal.“ Napriek uvedenému sa ale súd prvého stupňa s predmetným právnym názorom žiadnym spôsobom nevysporiadal a ani neodôvodnil aplikáciu predmetného ustanovenia § 138 písm. j) Tr. zák. V uvedenom prípade však nebol trestný čin spáchaný proti životu ani zdraviu osoby, predmetom bola vec, čo aj sám obžalovaný nespochybňuje.

17. V ďalšej časti odvolania obhajca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 26.08.2014 sp. zn. 2 Tdo 38/2014, v ktorom je uvedené nasledovné: „Skutková veta (popis skutku) nie je totožná s právnou vetou a spravidla nepoužíva terminológiu právnej vety (teda terminológiu dotknutého zákonného ustanovenia) aj keď sa niekedy použité výrazy a formulácie skutkovej a právnej vety nevyhnutne prekrývajú (zhodujú). Skutková veta však musí s dostatočnou obsahovou určitosťou vyjadrovať všetky skutkové okolnosti, ktoré sú kvalifikačným momentom použitej právnej kvalifikácie.“ Z uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR podľa obhajcu vyplýva, že skutková veta musí vyjadrovať všetky skutkové okolnosti, ktoré sú kvalifikačným momentom použitej právnej kvalifikácie. Obžaloba v tomto prípade však rozšírené skutkové okolnosti neobsahovala a preto má zato, že súd nemôže rozširovať skutkovú vetu už podanej obžaloby o formálne znaky, pre ktoré nebola obžaloba podaná a zároveň o formálne znaky, ktoré sa nachádzajú v rozhodnutiach, ktoré neboli predmetom tohto konania. Taktiež obdobné je uvedené v stanovisku NS SR publikované v zbierke stanovísk pod číslom 14 Zb. 2/2019: „Skutková veta odráža faktické okolnosti, ktoré sú právne relevantné z hľadiska základnej alebo kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu, teda kvalifikačne použitého ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona. Formulácia „uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu“ (§ 163 ods. 3 Trestného poriadku) znamená povinnosť uviesť vo výroku o vine odsudzujúceho rozsudku okrem skutkovej vety aj tzv. právnu vetu vychádzajúcu zo znenia ustanovenia (ustanovení), použitého (použitých) na právnu kvalifikáciu činu, ktoré sú označené vo výroku o vine zákonným pomenovaním a číselným paragrafovým označením (s nimi je priamo spojená trestná sadzba trestu odňatia slobody).“ Napriek tomu, že uvedené skutočnosti boli prednesené aj v rámci pojednávania, sa súd prvého stupňa s predmetným právnym názorom žiadnym spôsobom nevysporiadal a ani vo svojom rozhodnutí neodôvodnil aplikáciu predmetného ustanovenia § 138 písm. j) Tr. zák., v dôsledku čoho je obhajca toho názoru, že je rozsudok nepreskúmateľný pre absenciu riadneho a vecného odôvodnenia.

18. V ďalšej časti odvolania obhajca namietal, že sa súd prvého stupňa nijakým spôsobom nevysporiadal s namietanou argumentáciou, že „Nie je rozhodujúce obsahové vymedzenie skutku a jeho právna kvalifikácia ustálená políciou. Je neprijateľné tolerovať nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku, najmä v prípade, ak policajť posúdi skutok miernejšie ako by mal byť správne posúdený. V takýchto prípadoch totiž policajť zavádza obvineného, čím porušuje jeho právo na obhajobu.“ prípad Zachar a Čierny v. Slovenská republika. V prípade akceptovania právneho názoru súdu prvého stupňa o nesprávnej

právnej kvalifikácii žalovaného skutku, je potrebné uviesť, že nič nebránilo OČTK, aby predmetný skutok kvalifikovali v intenciách právneho názoru súdu prvého stupňa už od začatia trestného stíhania najneskôr odo dňa vzniesenia obvinenia a nie právnu kvalifikáciu podhodnocovali, tak ako tomu bolo v šetrenej veci. Na záver obhajca dodal, že obžaloba v danom prípade bola podaná pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 pís. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák. a pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák., a to na skutkovom základe ako je uvedené v obžalobe z 23.8.2019, ale obžaloba v predmetnej veci nebola nikdy podaná za skutky pod bodmi 1 až 22, tak ako to uvádza prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí, ale len za skutok uvedený v bode 23 predmetného rozhodnutia. Zároveň máme zato, že nemôže byť na ujmu obžalovanému, že OČTK vyčlenia jeden skutok na samostatné konanie a následne po podaní obžaloby sa tento skutok dopĺňa o ďalšie skutky. V súčasnosti je obžalovaný pre predmetné skutky, okrem skutku uvedeného v bode 23 rozhodnutia tunajšieho súdu, právoplatne odsúdený rozhodnutím Okresného súdu Pezinok sp. zn. 39T/6/2019 a Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 3To/37/2020 a z uvedeného dôvodu nie je možné, aby súd obžalovaného pre tie isté skutky znovu odsúdil, nakoľko nie je prípustné, aby bol niekto súdený a právoplatne odsúdený za ten istý skutok dvakrát. Z uvedeného vyplýva, že súd by mohol kedykoľvek v priebehu konania rozširovať skutok o iné skutkové podstaty, ktoré neboli obsahom obžaloby a dokonca aj za skutky, pre ktoré bol obžalovaný právoplatne odsúdený.

19. V ďalšej časti odvolania obhajca citujúc ust. § 42 ods. 2 Tr. por. argumentoval, že z cit. ust. vyplýva, že súd zruší výrok o treste, nie výrok vzťahujúci sa ku skutku samotnému tak ako to bolo v tomto prípade. Preto je toho názoru, že ak mal okresný súd zato, že mala byť daná iná kvalifikácia, vec mala byť vrátená do prípravného konania a následne mala byť skutková časť doplnená. Zároveň upriamil obhajca pozornosť aj na výklad k zásade *iudex ne eat ultra petita partium*, ktorú je podľa autorov v trestnom konaní potrebné vnímať v tom zmysle, že súd je oprávnený a povinný rozhodovať výlučne o skutku, ktorý je uvedený (opísaný) v obžalobnom návrhu. (Trestný poriadok II - komentár- 1. vydanie 2021, prof. JUDr. Jozef Čentéš, PhD. a kol., C.H. Beck, str. 288 - 299). Z vyššie uvedeného podľa obhajcu vyplýva, že súd rozhodol o úplne inom skutku ako o tom, ktorý je uvedený v obžalobe, lebo ho uznal obžalovaného za vinného z celkovo 23 skutkov, hoci obžaloba bola podaná len pre skutok tam uvedený.

20. V konečnom návrhu obhajca žiadal, aby krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

21. K písomne zdôvodnenému odvolaniu obžalovaného sa prokurátor nevyjadril.

22. Spisový materiál bol krajskému súdu riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného 14. januára 2022.

23. Za účelom prejednávania podaného odvolania nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 24. februára 2022, ktorý termín bol z dôvodu práceneschopnosti predsedu senátu odročený na 24. marca 2022. Verejného zasadnutia sa zúčastnila prokurátorka krajskej prokuratúry a obhajca obžalovaného. Účasť obžalovaného bola v súvislosti so šírením nebezpečnej nakažlivej ľudskej choroby COVID-19 zabezpečená z ÚVV a ÚVTOS Leopoldov prostredníctvom video-konferenčného zariadenia podľa § 61b Tr. por., pričom obhajoba voči tomuto postupu neuplatnila žiadne výhrady.

24. Pokiaľ ide o dokazovanie, krajský súd ho na verejnom zasadnutí postupom podľa § 326 ods. 5 Tr. por. doplnil oboznámením trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 22.10.2014 sp. zn. 2T/91/2014, právoplatného dňa 24.01.2015, prečítaním zápisnice o výsluchu zadržaného podozrivého vo vyšetrovacom spise na č. I. 97 a úradného záznamu na č. I. 105. Iné návrhy na doplnenie dokazovania strany nemali.

25. Po skončení dokazovania sa pristúpilo ku konečným návrhom. V rámci nich prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť. Obhajca obžalovaného uviedol, že v tomto prípade krajský súd sa ani nemôže odvolať na odôvodnenie napadnutého rozsudku, nakoľko sa okresný súd k namietaným skutočnostiam vôbec nevyjadril. Uviedol, že podľa jeho názoru, ak prokurátor podá obžalobu za jeden skutok, súd si nemôže bez toho, aby došlo k zrušeniu rozhodnutia za už uložené skutky, tieto skutky si takpovediac vypožičať pre zmenu právnej kvalifikácie, ako sa stalo v tomto prípade, v súčasnosti máme dva rozsudky, dvoch rozdielnych súdov, od rozdielnych sudcov, preto navrhuje, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Obžalovaný sa pripojil k vyjadreniu svojho obhajca a žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a aby bol súdený len pre skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba. Zákony platia pre všetkých rovnako, trvá na tom, aby bol súdený len pre skutok uvedený v obžalobe, nie je možné, aby vykonal dvakrát duplicitne trest za skutky, ktoré si už odpykal, rovnako by potom mohol okresný súd otvoriť všetky jeho odsúdenia, vybrať si z nich body a právnu kvalifikáciu, ktorá by sa im hodila. Napadnutý rozsudok je v rozpore s Tr. por., Tr. zák. a zásadami slušného správania. Poukázal na rozhodnutie NS SR z 22.05.2012, sp. zn. 3Tdo/7/2012, kde sa riešil obdobný prípad, aj na túto posudzovanú vec a chce, aby

z toho krajský súd pri posudzovaní jeho prípadu vychádzal. Tiež poukázal na rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/2/2022, kde okresný súd postupoval inak ako v jeho prípade. Na záver uviedol, že trvá na všetkých bodoch, ktoré podal vo svojom odvolaní a žiada, aby krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené v písomnom odvolaní a žiada tiež, aby sa krajský súd vyjadril aj k jeho kľúčovej námietke, ako je možné odpykávať si trest dvakrát za to isté.

26. Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por., ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

27. Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania na to oprávnenou osobou - obžalovaným - postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku rozsudku, proti ktorému podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadal krajský súd len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

28. Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

29. Pokiaľ ide o konanie, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, krajský súd odvolacím prieskumom žiadne pochybenia majúce vplyv na objasnenie veci nezistil. Zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd vykonal ohľadom výroku o vine dokazovanie správne a v rozsahu dostatočnom na zákonné a spravodlivé rozhodnutie, vykonané dôkazy následne v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil individuálne, ako aj v ich súhrne a dospel k správnejmu záveru, že žalovaný skutok stal a že ho spáchal obžalovaný. V odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. následne okresný súd uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a rozviedol právne úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Krajský súd si preto túto časť odôvodnenia napadnutého rozsudku v plnej miere osvojuje a v podrobnostiach na ňu poukazuje bez potreby vecne správne argumenty opakovať. Súčasne krajský súd na tomto mieste pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, preto je nadbytočné, aby krajský súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery okresného súdu.

30. Nakoniec, pokiaľ ide o zistenia okresného súdu, že žalovaný skutok opísaný v bode 23/ výroku o vine napadnutého rozsudku sa stal a spáchal ho obžalovaný, tieto ani obžalovaný v odvolaní nijakým spôsobom nespochybňoval, naopak aj v písomne odôvodnenom odvolaní sa ku spáchaniu žalovaného skutku priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Keďže v tomto smere žiadne sporné otázky neboli, krajský súd nepovažoval za potrebné sa k tejto otázke bližšie vyjadrovať.

K právnej kvalifikácii

31. Naopak, to čo obžalovaný od samého začiatku namietal, bola právna kvalifikácia skutku opísaného v bode 23/ výroku o vine napadnutého rozsudku, ktorý bol stíhaný a následne žalovaný samostatne a v obžalobe bol právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák. účinného od 1.8.2019 v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. e) Tr. zák., avšak okresný súd s prihliadnutím aj na rozsudok Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T/65/2019 zo dňa 25.09.2019, v

spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 3To/37/2020 zo dňa 11.08.2020 a s prihladnutím na rozsudok Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 39T/6/2019 zo dňa 18.06.2020, právoplatný 19.06.2020, dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil pojmové znaky pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. účinného od 1.8.2019 v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., pretože si obžalovaný prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním a na viacerých osobách a spôsobil ním väčšiu škodu a neoprávnenne vnikol do obydľia iného, prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu. Okresný súd okrem iného v odôvodnení napadnutého rozsudku teoreticky rozviedol, čo je podstatou pokračovacieho trestného činu a tiež uviedol, že pre toto konanie je podstatné odsúdenie rozsudok Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T/65/2019 zo dňa 25.09.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 3To/37/2020 zo dňa 11.08.2020, rozsudok Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 39T/6/2019 zo dňa 18.06.2020, právoplatný dňa 19.06.2020, keďže k týmto rozhodnutiam a spáchanej trestnej činnosti obžalovaného pripadalo do úvahy ukladanie spoločného trestu vo vzťahu ku všetkým skutkom uvedeným v tomto rozsudku, ktoré boli spáchané v rozmedzí od 21.08.2018 do 01.10.2018, teda počas necelých 2 mesiacov, jedná sa o čiastkové útoky jedného pokračovacieho trestného činu krádeže, z dôvodu objektívneho jednotiacoho prvku v spôsobe, čase a predmete páchania čiastkových útokov toho istého trestného činu, ako aj subjektívnej súvislosti, najmä jednotiacoho zámeru obžalovaného páchať trestný čin krádeže. Preto musel okresný súd zrušiť vo vyššie uvedených rozhodnutiach výroky o vine o treste ako aj o náhrade škody a opätovne sám rozhodnúť, pri viazanosti skutkovými zisteniami rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T/65/2019 zo dňa 25.09.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 3To/37/2020 zo dňa 11.08.2020, rozsudku Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 39T/6/2019 zo dňa 18.06.2020, právoplatný dňa 19.06.2020.

32. I keď je možné okresnému súdu vytknúť isté nedostatky v spôsobe, akým odôvodnil použitú právnu kvalifikáciu (nesústredene, po častiach na viacerých miestach odôvodnenia a nedal odpovede na obžalovaným predstreté právne námietky) nič to nemení na fakte, že okresný súd po právnej stránke správne ustálil, že skutok opísaný v bode 23/ výroku o vine napadnutého rozsudku, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba, je ďalším čiastkovým útokom, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iné čiastkové útoky bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T/65/2019 z 25.09.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava z 11.8.2020, sp. zn. 3To/37/2020, ktorý nadobudol právoplatnosť 11.8.2020. Správne okresný súd poukázal na to, že tieto čiastkové útoky naplňajú znaky toho istého trestného činu krádeže, že je medzi nimi nielen blízka časová súvislosť, ale aj súvislosť v spôsobe ich spáchania a v predmete útoku, čo je evidentne zrejmé z opisov jednotlivých čiastkových útok pod bodmi 1/ až 23/ výroku o vine tohto rozsudku. Rovnako boli vedené jednotiacim zámerom obžalovaného spáchať tento úmyselný trestný čin krádeže.

33. K vyššie uvedenému krajský súd dopĺňa, že podľa § 122 ods. 10 Tr. zák. sa za čas spáchania pokračovacieho trestného činu, ktorý tvorí jediný skutok, považuje čas ukončenia trestného činu, t. j. okamih, kedy bol ukončený posledný útok (R 94/2002), pričom platí, že moment, ktorý delí pokračovanie jedného páchatel'a v konaní na dva samostatné skutky, je moment oznámenia uznesenia o vznesení obvinenia.

34. Krajský súd v Bratislave v rozsudku z 11.8.2020, sp. zn. 3To/37/2020 (na str. 19) okrem iného skonštatoval, že v tam prejednávaných veciach pokračovanie konania obžalovaného (od 22.8.20218 až do 1.10.2018) nebolo prerušené oznámením uznesenia o vznesení obvinenia, pretože najskorší dátum, kedy bolo uznesenie o vznesení obvinenia obžalovanému oznámené, je deň 1.10.2018, čím je naplnená aj podmienka ods. 13 ust. § 122 Tr. zák. na posúdenie konania ako pokračovací trestný čin.

35. Podmienka opísaná v bode 33. je splnená aj v tejto veci, keďže za aktuálne žalovaný skutok (bod 23/ výroku o vine) bolo obžalovanému oznámené uznesenie o vznesení obvinenia dňom 18.10.2018, teda až potom, ako sa dňa 1.10.2018 dopustil posledného čiastkového útoku, ktorým ukončil túto pokračovaciu trestnú činnosť. Podmienka ods. 13 ust. § 122 Tr. zák. na posúdenie jeho konania ako pokračovací trestný čin je teda aj naďalej splnená.

36. Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu, krajský súd ďalej pripomína, že konanie, ktorého výsledkom je uloženie spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Tr. zák., nie je konaním o opravnom prostriedku vo vzťahu ku skoršiemu a podľa tohto ustanovenia zrušovanému výroku o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných sním v jednočinnom súbehu. Vyplýva to nielen z viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku, ako to § 41 ods. 3 Tr. zák. výslovne ustanovuje, ale aj z toho, že súd nemôže meniť právnu kvalifikáciu skoršieho rozsudku, okrem zmeny, vyvolanej doplnením skutkových zistení zrušeného výroku o vine o ďalší čiastkový útok (útoky) pokračovacieho trestného činu v novom

výroku o vine za tento čin. Viazanosť skorším rozsudkom v zmysle § 41 ods. 3 Tr. zák. nebráni uloženiu spoločného trestu podľa tohto ustanovenia, a zároveň úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 a 2 Tr. zák., ak súd zistí, že v súlade s § 122 ods. 13 Tr. zák. oznámením vznesenia obvinenia pre čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, ktorý je predmetom konania v novoprejednávanej veci, došlo k prerušeniu jednoty skutku vo vzťahu ku konaniu považovanému predchádzajúcim rozsudkom za čiastkový útok pokračovacieho trestného činu (viď Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. decembra 2010, sp. zn. 2Tdo 43/2010 publikovaný v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. 1/2012 pod por. č. 12).

37. Vychádzajúc z vyššie uvedeného krajský súd konštatuje, že obžalovaný nedôvodne namietal, že súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku v zmysle ust. § 41 ods.

3 Tr. zák. nemôže pri rozhodovaní o ďalšom čiastkovom útoku pokračovacieho trestného činu meniť právnu kvalifikáciu skoršieho rozsudku. Môže ju zmeniť, ak je zmena vyvolaná doplnením skutkových zistení zrušeného výroku o vine práve o ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu. Tak tomu bolo aj v tom prípade, kde ku celkovo 22 čiastkovým útokom pribudol v poradí 23. čiastkový útok s ďalším poškodeným subjektom, čo v ďalšom odôvodňovalo kvalifikovať všetky čiastkové útoky opísané v bodoch 1/ až 23/ výroku o vine rozsudku okrem iného aj ako pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v znení účinnom od 1. augusta 2019 s prihliadnutím na § 138 písm. j) Tr. zák. (teda aj ako spáchaný závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách).

38. Okresný súd však pochybil v tom smere, že nedôsledne prevzal právnu kvalifikáciu skutkov zo zrušeného výrok o vine rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T/65/2019 zo dňa 25.09.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 3To/37/2020 zo dňa 11.08.2020, keďže tam boli skutky v bodoch 1/ až 22/ právne kvalifikované ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., z toho v bodoch 1/ až 5/, 7/ až 21/ ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona, z toho v bodoch 1/ a 17/ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. spáchané v jednočinnom súbehu v bodoch 1/ až 5/, 7/ až 22/ s pokračovacím prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., z toho v bodoch 1/ až 5/, 7/, 10/, 13/ až 15/, 18/, 21/ aj ako pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. Obžalovaný to síce výslovne nenamietal, no nakoľko by táto chyba zakladala dovolací dôvod, krajský súd na ňu prihliadol z úradnej povinnosti.

39. Ako už bolo skôr uvedené, konanie, ktorého výsledkom je uloženie spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Tr. zák., nie je konaním o opravnom prostriedku vo vzťahu ku skoršiemu a podľa tohto ustanovenia zrušovanému výroku o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných sním v jednočinnom súbehu. Preto bolo povinnosťou okresného súdu vychádzať dôsledne z predchádzajúcej právnej kvalifikácie uvedenej v zrušovanom výroku o vine rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T/65/2019 zo dňa 25.09.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 3To/37/2020 zo dňa 11.08.2020, ktorú bolo možné zmeniť výlučne v kontexte doplnenia skutkových zistení zrušeného výroku o vine o aktuálne posudzovaný čiastkový útok. Keďže sa týmto okresný súd dôsledne neriadil, krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a sám vo veci rozhodol spôsobom opísaným v enunciiate, keďže mu to procesná situácia dovoľovala /išlo len o právne posúdenie/.

40. Pokiaľ ide o zavinenie, okresný súd správne ustálil, že obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Tr. zák., lebo chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

41. Pokiaľ obžalovaný v odvolaní namietal, že mu okresný súd zákonný znak vlámania pri skutku pod bodom 23/ výroku o vine pričítal v rozpore s ust. § 38 ods. 1 Tr. zák. dva krát, nie je to celkom tak. Okresný súd zákonný znak vlámania v prípade aktuálne súdeného skutku (bod 23/ výroku) priradil len k trestnému činu krádeže v zmysle ust. § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zák., nie aj k prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zák., čo je zrejme z výroku o vine napadnutého rozsudku. Na strane druhej bol okresný súd toho názoru, že obžalovaný spáchal prečin krádeže v jednočinnom súbehu aj s prečinom porušovania domovej slobody závažnejším spôsobom - prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu v zmysle ust. § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.

42. Prekonanie prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu a vlámanie sú síce rozdielne pojmy (viď Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 9. decembra 2014, sp. zn. Tpj 53/2013 publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 2/2015 pod por. č. 11), ale ich súčasné použitie v prípade aktuálne súdeného skutku pod bodom 23/ výroku o vine tohto rozsudku podľa názoru krajského súdu skutočne nebolo správne, keďže spôsob vniknutia obžalovaného do bytovky a následne do garáže podľa krajského súdu zodpovedal len vlámaniu, keďže vnikol do

uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky s použitím sily (§ 122 ods. 4 Tr. zák.).

43. Uvedenej odvolacej námietke preto krajský súd vyhovel a v jednočinnom súbehu spáchaný prečin porušovania domovej slobody v tomto prípade posúdil iba podľa základnej skutkovej podstaty v zmysle ust. § 194 ods. 1 Tr. zák. Išlo však iba o „kozmetickú“ úpravu, ktorá v konečnom dôsledku na právne posúdenie konania obžalovaného nemala žiaden zásadný vplyv.

44. Pokiaľ obžalovaný namietal, že on nemal v úmysle spáchať čin trestný čin krádeže na viacerých osobách, jeho tvrdenie vyhodnotil krajský súd ako účelové. Zavinenie je vnútorný, psychický vzťah páchatel'a k podstatným prvkom trestného činu a tvoria ho dve zložky, vedomostná a vôľová. Podľa prítomnosti vôľovej zložky v zavinení páchatel'a sa ďalej rozlišuje zavinenie úmyselné a zavinenie z neobstarlivosťi. Úmyselné zavinenie predpokladá existenciu zložky vôľovej i vedomostnej. Preukázanie zavinenia ako vnútorného psychického vzťahu páchatel'a je možné na základe objektívnych skutočností, akými sú povaha činu, spôsob jeho vykonania, charakter predmetu použitého na útok a podobne. V tomto prípade si obžalovaný prisvojoval cudzie veci z rôznych objektov, do ktorých neoprávnené postupne vnikal, ktoré objekty boli na rôznych miestach, dokonca v rôznych okresoch, logicky teda vedel, že vnikaním do týchto objektov a odcudzovaním vecí z nich spôsobuje škodu rôznym vlastníkom, ktorých počet bude spravidla zodpovedať počtu objektov, do ktorých vnikol.

45. Pokiaľ obžalovaný v odvolaní namietal, že trestný čin krádeže nie je možné spáchať na viacerých osobách, ide o námietku nedôvodnú. K tejto právnej problematike zaujalo postoj trestnoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR vo svojom Stanovisku z 9. decembra 2014, zn. Tpj 69/2014, ktoré bolo uverejnené v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. 2/2015 pod por. č. 13, z ktorého stanoviska jednoznačne vyplýva, že ak je trestný čin krádeže spáchaný na ujmu viacerých osôb, napr. formou pokračovania v trestnej činnosti, je naplnený znak spáchania činu závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. j/ Tr. zák., teda spáchanie činu na viacerých osobách. Právne veta predmetného stanoviska znie nasledovne:

„Objektom trestných činov proti majetku je ochrana majetku a majetkových práv ustanoveniami uvedenými v štvrtej hlave osobitnej časti Trestného zákona (§ 212 až 249 Tr. zák.). Individuálnym objektom trestného činu krádeže podľa § 212 Tr. zák. je ochrana vlastníckeho vzťahu k určitým veciam, legálnej držby veci a faktickej dispozície s vecou. Predmetom útoku je vec patriaca nositeľovi týchto vzťahov dotknutých protiprávnym zásahom páchatel'a, vo vzťahu ku ktorému sú hmotné predmety útoku cudzou vecou. Ak je taký čin spáchaný na ujmu viacerých osôb, napr. formou pokračovania v trestnej činnosti, je naplnený znak spáchania činu závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. j/ Tr. zák., teda spáchanie činu na viacerých osobách.“

Krajský súd nepovažuje za potrebné na tomto mieste bližšie rozoberať túto právnu problematiku, preto v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie predmetného stanoviska, ktoré je verejne prístupné na webovom sídle Najvyššieho súdu SR W.. Pre úplnosť krajský súd dodáva, že rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Tdo/75/2015, na ktoré poukazoval obžalovaný vo svojom odvolaní, bolo práve týmto zjednocujúcim stanoviskom vyhodnotené ako nesprávne a teda v konečnom dôsledku je už dnes prekonané. Z uvedeného dôvodu naň obžalovaný poukazoval nepriliehavo.

46. Pokiaľ obžalovaný v odvolaní namietal porušenie zásady ne bis in idem pri pokračovacom trestnom čine - § 9 ods. 1 písm. e), ods.2 Tr. por., opäť ide o námietku nedôvodnú. K tejto právnej problematike zaujalo postoj pre zmenu Plénum Ústavného súdu Slovenskej republiky vo svojom Náleze sp. zn. PL. ÚS 9/2017 zo 6. februára 2019, v ktorom sformulovalo nasledovnú právnu vetu:

„Pod pojmom „čin“ v čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a v čl. 40 ods. 5 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), resp. v čl. 4 ods. 1 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „protokol“) je vo vzťahu k pokračovaciemu trestnému činu potrebné rozumiť jednotlivý čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, pričom takémuto chápaniu zodpovedá trestnoprocesná právna úprava v Slovenskej republike, konkrétne § 10 ods. 16 Trestného poriadku, v zmysle ktorého sa skutkom rozumie aj čiastkový útok pokračovacieho trestného činu. Vyjadrenie zásady ne bis in idem vo vzťahu k pokračovaciemu trestnému činu v § 9 ods. 2 Trestného poriadku plne zodpovedá garanciam vyplývajúcim z čl. 50 ods. 5 ústavy, čl. 40 ods. 5 listiny, resp. z čl. 4 ods. 1 protokolu, keďže predstavuje reálnu prekážku toho, aby bolo možné páchatel'a opätovne stíhať pre ten istý čiastkový útok pokračovacieho trestného činu (t. j. pre rovnaké faktické konanie), pre ktorý bol už právoplatne odsúdený alebo oslobodený spod obžaloby.“

V odôvodnení nálezu Ústavný súd SR okrem iného uviedol: „Vychádzajúc zo znenia § 9 ods. 1 písm. e), § 9 ods. 2 a § 10 ods. 6 Trestného poriadku možno konštatovať, že pokiaľ ide o uplatnenie zásady ne bis in idem vo vzťahu k čiastkovému útoku pokračovacieho trestného činu, v slovenskom trestnom práve platí, že trestné stíhanie pre čiastkový útok pokračovacieho trestného činu nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak ide o

osobu, proti ktorej sa skoršie stíhanie pre ten istý čiastkový útok pokračovacieho trestného činu (t. j. pre rovnaké faktické konanie) skončilo právoplatným rozsudkom súdu alebo bolo právoplatne zastavené, podmienčne zastavené a obvinený sa osvedčil alebo sa skončilo schválením zmiernosti a zastavením trestného stíhania, ak rozhodnutie nebolo v predpísanom konaní zrušené. Trestné stíhanie teda možno viesť len vo zvyšnej časti pokračovacieho trestného činu, t. j. trestné stíhanie možno viesť len vo vzťahu k ostatným čiastkovým útokom pokračovacieho trestného činu, vo vzťahu ku ktorým sa skoršie stíhanie neskončilo právoplatným rozsudkom súdu alebo nebolo právoplatne zastavené, nebolo podmienčne zastavené a obvinený sa osvedčil alebo sa neskončilo schválením zmiernosti a zastavením trestného stíhania“.

Krajský súd opäť nepovažuje za potrebné na tomto mieste bližšie rozoberať túto právnu problematiku, preto v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie predmetného nálezu, ktorý je verejne prístupný na webovom sídle Ústavného súdu SR W..

47. Pokiaľ obžalovaný v odvolaní namietal, že predseda senátu okresného súdu bol voči nemu zaujatý, k tomu krajský súd uvádza, že obžalovaný nenamietal jeho zaujatosť bezodkladne potom, ako sa o dôvodoch dozvedel (na hlavných pojednávaní v roku 2021, ako je zrejmé z odvolania), preto sa o takejto námietke v zmysle ust. § 32 ods. 6 Tr. por. nekoná. Z obsahu jeho odvolacích námietok je tiež zrejmé, že sčasti zaujatosť predsedu senátu obžalovaný vyvodzoval aj z procesného postupu okresného súdu (že mu zmenil (sprísnil) právnu kvalifikáciu oproti obžalobe, vzal ho bezdôvodne do väzby, dal mu vysoký trest, nedostatočne odôvodnil rozsudok, označil ho za narušeného jedinca, za závislého na drogách, čo nie je pravda), o ktorej námietke sa rovnako v zmysle ust. § 32 ods. 6 Tr. por. nekoná. A pokiaľ bol obžalovaný toho názoru, že predseda senátu okresného súdu nedodržiaval dôstojnosť súdneho pojednávania (zvyšoval na neho hlas, aby ho nepoučoval a pod.), z toho rovnako nemožno vyvodzovať jeho zaujatosť, ale uvedené súvisí s dôstojnosťou vedenia súdneho pojednávania, v ktorom smere mal možnosť obrátiť sa na správu súdu so žiadosťou o prešetrenie.

48. Pokiaľ obžalovaný namietal, že ho v rozsudku okresný súd označil za kriminálne ťažko narušeného jedinca, nemožno v tomto smere okresnému súdu nič vytknúť. Obžalovaný bol dosiaľ 13-krát súdne trestaný za rôznu, prevažne majetkovú trestnú činnosť, túto pácha nepretržite od roku 2001, začal ešte ako mladistvý a opakovane bol aj vo výkone trestu odňatia slobody. Aj krajskému súdu sa preto javí ako nepoučiteľný recidivista.

49. Pokiaľ obžalovaný namietal, že on nie je závislý na drogách, o čom má svedčiť ním predložený znalecký posudok resp. jeho časť, k tomu krajský súd uvádza, že v tomto konaní skutočne nebolo preukázané, že by sa obžalovaný súdnej trestnej činnosti dopustil v súvislosti s drogovou závislosťou. Konštatovanie okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, že si obžalovaný kradnutím zabezpečoval prostriedky aj na svoju drogovú závislosť preto nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Tento záver nemožno vyvodzovať ani z toho, že obžalovaný bol v minulosti za drogovú trestnú činnosť odsúdený, akokoľvek by sa to javilo logické. V konečnom dôsledku to ale nič nemení na fakte, že obžalovaný súdnu trestnú činnosť spáchal, pričom je irelevantné, ako v konečnom dôsledku finančné prostriedky (odcudzené, či utŕžené za kradnuté veci) použil.

K výroku o treste

50. Pokiaľ ide o samotný výrok o treste, krajský súd považuje za potrebné na úvod pripomenúť niektoré teoretické východiská rozhodné pre ukladanie trestu.

51. Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

52. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

53. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Tr. zák., čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale

tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

54. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

55. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

56. Ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. V stručnosti treba uviesť, že princíp ukladania úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. spočíva v tom, že páchatel'ovi dvoch alebo viacerých trestných činov je ukladaný trest v rámci trestnej sadzby činu najprísnejšie trestného, pričom sa musí v tomto výroku odraziť aj skutočnosť, že nejde iba o trest za tento trestný čin, ale i za ďalšie, zbiehajúce sa trestné činy. To sa premietne v priznaní priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., teda že páchatel' spáchal viac trestných činov, čo ale neplatí, ak sa trest ukladá aj s použitím tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák.

57. Ako súd postupuje pri ukladaní spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Tr. zák., to krajský súd na tomto mieste bližšie rozvádzať nebude, nakoľko to popísal už okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktorú časť odôvodnenia týmto krajský súd poukazuje.

58. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

59. Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatel'om či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchatel'a neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnene nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

60. Vychádzajúc z vyššie uvedených teoretických východísk krajský súd konštatuje, že okresný súd správne ustálil, že obžalovanému je potrebné ukladať za ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu spoločný trest postupom podľa § 41 ods. 3 Tr. zák., ktorý nesmie byť miernejší, ako trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T/65/2019 zo dňa 25.09.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 3To/37/2020 zo dňa 11.08.2020, ktorým bol obžalovanému podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. k/, l/, n/, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 2, ods. 3, § 41 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. spoločný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2, písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu bol podľa § 60 ods. 1, písm. a/ Tr. zák. uložený trest prepadenia vecí - 1 ks pákové nožnice s tým, že podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa ich vlastníkom stáva štát.

61. Rovnako správne okresný súd ustálil, že zo zbiehajúcich sa trestných činov je najprísnejšie trestný pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. v znení účinnom od 1.8.2019, za ktorý Tr. zák. ustanovuje trest odňatia slobody od 3 rokov do 10 rokov.

62. Pokiaľ ide o pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, okresný súd u obžalovaného nesprávne ustálil existenciu len jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa priznal k spáchaniu trestných činov a úprimne ich oľutoval. Správne mal okresný súd obžalovanému priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom a tiež podľa § 36 písm. k) Tr. zák., že sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu, v ktorom smere mal vykonať aj potrebné dokazovanie. V tomto ohľade tak bolo odvolanie obžalovaného dôvodné.

63. Keďže okresný súd ohľadom výroku o treste neučinil dostatočné dokazovanie, tak ho aj bez návrhu krajský súd na verejnom zasadnutí doplnil oboznámením listín na č. I. 97 a 105 vyšetrovacieho spisu, z ktorých jasne vyplýva, že obžalovaný sám popísal aktuálne súdenú trestnú činnosť v čase, kedy o nej polícia ešte nemala vedomosť a tiež sa pričínil o vrátenie odcudzeného vozidla poškodenej, keď presne uviedol miesto, na ktorom toto vozidlo zanechal, opäť v čase, kedy o tom polícia bližšiu vedomosť nemala. Inú škodu si poškodená v trestnom konaní neuplatnila.

64. Priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., že spáchal viac trestných činov a v minulosti už bol odsúdený, okresný súd u obžalovaného ustálil správne, čo nakoniec obžalovaný v odvolaní ani nenamietal.

65. K uvedenému je potrebné doplniť, že existenciu rovnakých troch poľahčujúcich a dvoch priťažujúcich okolností konštatovali súdy aj v rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T/65/2019 zo dňa 25.09.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 3To/37/2020 zo dňa 11.08.2020, ktoré boli vo výrok o vine, treste a náhrade škody zrušené, na ktorú okolnosť bolo potrebné brať ohľad, pokiaľ sa páchatelovi ukladá postupom podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. spoločný trest za pokračovací trestný čin.

66. Vyššie uvedené pochybenie okresného súdu sa následne premietlo aj do nesprávneho ustálenia pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď správne mal okresný súd ustáliť prevahu poľahčujúcich okolností nad poľahčujúcimi (3:2) a postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. modifikovať hornú hranicu trestnej sadzby najprísnejšie trestného činu jej znížením o 1/3, t. j. z 10 rokov na 7 rokov a 8 mesiacov.

67. Pokiaľ ide o aplikáciu ust. § 38 ods. 5 Tr. zák., okresný súd správne ustálil, že obžalovaný spáchal opätovný zločin, nakoľko trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III z 22. októbra 2014, sp. zn. 2T/91/2014, právoplatným 24. januára 2015, bol obžalovaný okrem iného uznaný za vinného aj zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a bol odsúdený podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 4 mesiace so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal 11. februára 2017.

68. Keďže okresný súd pri konštatácii o spáchaní opätovného zločinu obžalovaným vychádzal len z jeho odpisu registra trestov GP SR, ktorý postup nebol správny, tak krajský súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie oboznámením tohto rozhodnutia, ktoré si vyžiadal z príslušného súdu. Pre úplnosť je treba uviesť, že v dôsledku aplikácie ust. § 38 ods. 5 Tr. zák. sa dolná hranica trestnej sadzby zvýšila o jednu polovicu, t. j. na 6 rokov a 6 mesiacov.

69. Konštatujúc, že okresný súd porušil pri ukladaní trestu obžalovanému Trestný zákon, krajský súd po zrušení rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. sám rozhodol o treste pre obžalovaného tak, že mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na samej dolnej hranici modifikovanej trestnej sadzby, teda 6 rokov a 6 mesiacov, ktorý považoval za primeraný ako okolnostiam prípadu, tak aj osobe obžalovaného a možnostiam jeho nápravy. Takto uložený trest podľa názoru krajského súdu splní svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie a zároveň morálne odsúdi konanie obžalovaného.

70. Pokiaľ obžalovaný v odvolaní uvádzal, že on sa počas doterajšieho pobytu vo väznení zmenil, polepšil sa, dal si veci do poriadku, že už chce viesť riadny život a má k tomu vytvorené podmienky, že to je treba zohľadniť, k tomu krajský súd uvádza, že tieto jeho tvrdenia neboli v konaní nijako objektivizované, ostali tak len v rovine jeho nepodložených tvrdení. Rovnako ako okresný súd, aj krajský súd vidí možnosti nápravy obžalovaného ako výrazne limitované, keďže ho dosiaľ k zmene životného postoja neprímali ani opakované pobyty vo výkone trestu odňatia slobody. Možno tak len dúfať, že aktuálne uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov účel sledovaný ust. § 34 Tr. zák. naplní., keďže dosiaľ ide o najdlhší trest odňatia slobody aký bol obžalovanému uložený.

71. Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, tu krajský súd prevzal z napadnutého rozsudku okresného súdu vecne správny výrok o zaradení obžalovaného do

ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdeného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. V tomto smere nakoniec obžalovaný žiadne námietky neuplatnil.

72. Pokiaľ ide o trest prepadnutia tam opísaných vecí, tento výrok krajský súd prevzal z napadnutého rozsudku ako stavu vecí a zákonu zodpovedajúci. Nakoniec, voči tomu druhu trestu obžalovaný v odvolaní žiadne výhrady neuplatnil.

73. Rovnako prevzal krajský súd z rozsudku okresného súdu aj výrok o ochrannom dohľade. Správne okresný súd v odôvodnení skonštatoval, že obžalovaný bol už v minulosti viackrát vo výkone trestu odňatia slobody za trestný čin krádeže, že sa mu znovu ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody za takýto trestný čin, pričom vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší spôsob života, na prostredie, v ktorom žije a na povahu spáchanej trestnej činnosti, sa nedá očakávať, že po výkone trestu povedie riadny život, teda boli splnené všetky zákonom predpokladané podmienky pre jeho uloženie v zmysle ust. § 76 ods. 2 Tr. zák. Dvojročná výmera ochranného dohľadu je v strede zákonného rozpätia uvedeného v ust. § 78 ods. 1 Tr. zák. a aj krajský súd ju považoval za primeranú a dostatočnú na dosiahnutie sledovaného účelu. Nakoniec voči uloženiu tohto ochranného opatrenia obžalovaný v odvolaní žiadne konkrétne výhrady neuplatnil.

74. Pokiaľ ide o skutok pod bodom 23/ enunciatu, v súvislosti s ním si právny nástupca po nebohej poškodenej nárok na náhradu škody neuplatnil. Do napadnutého rozsudku však okresný súd správne prevzal celý výrok o náhrade škody zo zrušeného rozsudku (vo vine, v treste a náhrade škody) Okresného súdu Bratislava III z 25. septembra 2019, sp. zn. 46T/65/2019, právoplatný 11. augusta 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava z 11. augusta 2020, sp. zn. 3To/37/2020, nakoľko ide o obligatórny postup v súvislosti s rozhodovaním o vine a treste pri pokračovacom trestnom čine v zmysle ust. § 41 ods. 3 Tr. zák. Rovnako postupoval aj krajský súd a predmetný výrok o náhrade škody prevzal nezmenený zo zrušeného rozsudku (vo vine, v treste a náhrade škody) Okresného súdu Bratislava III z 25. septembra 2019, sp. zn. 46T/65/2019, právoplatný 11. augusta 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava z 11. augusta 2020, sp. zn. 3To/37/2020,

75. Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.